

at han vist har langt større Kjenndskab hertil, end jeg kan have, men jeg har ellers ret godt Haab for Forslaget, og jeg skal sige, hvorpaa jeg støtter dette Haab. Mindretallet i Finantsudvalget ifjor begyndte med en Udvilling af Sagen som den, vi have hørt af den ærede Finantsminister, at først skulde Kommunerne udrede Tillagene, og kunde de ikke, skulde Skolefondene hjælpe Kommunerne efter en vis Paragraf i Loven af 8de Martz 1856. Være Skolefondene ikke at formaa dertil, kunde der efter lang Tid blive Spørgsmaal om, at Staten skulde yde Tilskud til Skolefondene; men det ærede Mindretal har vist en glædelig Perspektivitet i denne Retning og gjort Fremskridt paa Fremskridt. Utsaa, om der ogsaa endnu er et stort Spring mellem Mindretallets og Flertallets Forslag, saa er der, saa vidt jeg skjønner, ingen Væsenforskjel. Da vi naaede til 2den Behandling af Forslaget, avancerede Mindretallet saa vidt, at det med stor Glæde tilligemed Ministeren, der havde stillet sig paa samme Maade, gik ind paa et Forslag af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) om et Tilskud af 100,000 Kr. Det voiede i det andet Thing fra Ministerens Side til 300,000 Kr., og den forhenværende Finantsminister Krieger lod Ministeren vide, at hans Forslag ikke var saa udmærket, men at han — Krieger — endog saa kunde have Tvivl om, hvorvidt ikke Folkethingets Forslag var bedre. Saa blev dette Forslag yderligere forbedret. Jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse den ærede Landsthingsmands Ord: „Det kan være, at vi, der ikke kunne slutte os til det“ — nemlig Ministerens Forslag —, „have Ret; men jeg tilstaa ganske oprigtigt, at skal jeg mod min Villie vælge mellem det, der nu ligger for i Finantsloven, og det, som den ærede Minister har foreslaaet, maa jeg foretrække det, som staa paa Finantsloven“. Det ærede Medlem i det andet Thing var ogsaa ikke saa langt fjernet fra os, og det kan dog være, at hans konstitutionelle Opfattelse i det Hele slet ikke staa tilbage for den nuværende Finantsministers. Han gik endog saa vidt, at han foretrak dette Forslag fra Folkethinget fremfor det af den nuværende Ministers Kollega stillede. Endelig er det nu naaet dertil, at der i Summen ingen Forskjel er, men kun er Menighed om, hvorvidt Skoleraadene skulle ordne Fordelingen. Mig forekommer det imidlertid rigtigt, at den Magt, der giver Pengene, og saa faar nogen Indflydelse paa, hvorledes Uddelingen skal foregaa. Dette tror jeg er lige saa principrigtigt som at give Pengene til Skoleraadene og sige til dem: Vær saa god at dele dem ud, som I ville. Finantsministers Stilling i den Retning forekommer mig saa meget mere besynderlig, naar jeg husker, hvorledes han stillede sig over for Understøttelseskasjerne; thi der betegnede han det som uhørt, at en Mand skulde give Pengene og en Anden skulde

give dem ud. Det var da aldeles uantageligt fra Principets Side, men nu, da det gjælder Skoleraadene, skal denne Fremgangsmaade endog være at foretrække. Hvad selve Forslaget angaar, da tror jeg at turde sige — og i den Henseende er jeg i god Overensstemmelse med de nærmest Paa-gjældende, Skolelærerne, — jeg støtter mig til Udtalelser i deres Organ, som ikke ere modtagne —, at Forslaget fra Folkethingets Side er det bedste, der indtil Dato har været fremsat for Lærerne, for de trengende Lærere, for alle de Lærere, som der overhovedet kan være Tale om at hjælpe med Dyrktidstillæg, og de turde dog vel bedst se de Skoens Tryk, som have den paa. Jeg har ikke yderligere at tilføje. Jeg skal slutte med at udtale det Haab, at vi snart maa faae en Afgjoring, der ikke yderlig staaar paa det ene Things Standpunkt, men har til Opgave at bringe Thingene til at samarbejde. Jeg tror, at det da vil vise sig, at Thingene ikke ere saa uensartede i deres Principer, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds sagde, i alt Fald kan jeg jo have Ret til at have denne Tro og fremsætte denne Paaastand, indtil det Mødsatte viser sig at være Tilfældet. Det nuværende Ministerium med al Respekt for dets Personer i det Hele laget staaar dog nu — saa forekommer det mig — som ulykkebringende og uheldbringende, og jeg tror ganske sikkert, at, selv om det tilsyneladende befunder sig ret vel, saa er dette dog mere et Syn end en Virkelighed.

Finantsministeren (Estrup): Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) beklagede, eller rettere dadlede, at jeg ikke havde fundet mig foranlediget til at følge den Anledning, som baade Flertallets og Mindretallets Ledsjører havde givet mig til at komme ind paa en mere almindelig politisk Diskussion, idet en saadan efter hans Mening laa ganske naturligt for ogsaa ved denne Forhandling. Jeg maa tilstaa, at det er forekommet mig, at det kunde være alt nok, naar første og sidste Behandling af Finantsloven foranledigede en saadan almindelig politisk Diskussion, og at der ikke er nogen sær Opfordring til at benytte denne anden Behandling af Finantsloven dertil. Jeg maa tilstaa, at jeg for mit Bedkommende er gaaet til denne anden Behandling af Finantsloven i den Tro, at det vilde være en forholdsvis hurtig Behandling, der vilde finde Sted, idet jeg selvfølgelig ikke har kunnet gjøre mig nogen som helst Illusion om, at jo alle de af det ærede Udvalgs Flertal stillede Forslag vilde blive vedtagne, og at for saa vidt enhver Diskussion derom vilde være overflødig, og at ikke mindre en vidtgaaende Diskussion om den politiske Situation overhovedet osv. osv. vilde være ganske overflødig. Naar jeg ikke destomindre igaar maatte trætte Thinget ved en temmelig lang Udtalelse om de foreliggende Emner, saa hidrører